

7 Яко ли се оутешаваме, (оутешавамесе) за ваше то оутешение и спасение, и надежда та којто имаме за вас несомненна є: понеже знаеме, зашто каквото бывате сопричастници на наши страдания, така (ще да бјдете) и на оутешение то.

8 Защото не искаме ние, братие, да не знаете заради наша та скрбь, којто ни се слави во Асиа, и си којто се штегчиме чрез мѣра, и по многу ѿ силата ни, што се не надежиме да ѡстанеме и живи.

9 Ние сами мыслехме ви се-кеси като че сме ѡсаждени веке на смртъ, за да се не надежете на се-кеси, но на Гѓа, който воскрешава мртви те,

10 Който ѿ толко (блїзка) смртъ ны є избавил, и из-бавава (ны): на когото се и надежеме, зашто и ѕоще ќе да избави,

11 Като помагате и быве си ваша та молитва за насъ, за да се возблагодарит за насъ ѿ многи лица дароване то, което є даровано нации чрез многина.

12 Защото похвалà та наша є тај, свидетелство то на совѣсть та ни, зашто (сирѣчъ) поживѣхме на свѣтѣ, а наї вѣче помеждъ васъ си бѣогодна простота и чистосердечие, не си плотска пре-

мѣдростъ, но си благодать Божија:

13 Помѣже ние не ви пишеме дрѣго (иже) ѡсвѣти това што (тѣка) четете, или и разумѣвате: и наadamсе, зашто и до крај ќе да разумѣете:

14 Каквото ны и разумѣхте ѿ чести, зашто сме ви похвали, каквото и быве нации ви дењицъ на-Гѓа нашегѡ Іисѹса (Христу).

15 И си тај (твѣрда) надежда, искажъ да добиdemъ по напредъ кодж вакъ, за да ви очинимъ вѣори путь радостъ:

16 И прѣзъ вакъ да заминемъ ви Македониа, и пакъ ѿ Македониа да се вѣренемъ кодж вакъ, а быве да ме испратите во Іадейска та (земля).

17 Като имахъ прѣчее това намѣрене, да ли самъ оупотребихъ легкомыслие, или плотски размышлѣвамъ, што размышлѣвамъ, за да бјде оу мене, тѣ, така є така є, тѣ, не є не є;

18 Гѓа є вѣренъ, зашто оучене то наше, което ви проповѣдахме, не быде тѣ така є, тѣ не є:

19 Защото Сынъ Божији Іисѹс Христосъ, когото ви проповѣдахме ние, (сирѣчъ) Ѿзъ ѿ Глаꙑнца и Тимофѣй, не быде така є и не є, но ви самаго него быде така є.

20 (Защото сички те ѿбѣ-